

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 222167 van 22 januari 2013
in de zaak A. 199.103/X-14.894.**

In zake : de gemeente WETTEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Willy Van der Gucht
kantoor houdend te 9000 GENT
Voskenslaan 34

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door:
1. de minister van Ondernemen en Vereenvoudigen
2. het Interministerieel Comité voor de Distributie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 GENT-OOSTAKKER
Harlekijnstraat 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de n.v. SOBRADIS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim De Cuyper
kantoor houdend te 9100 SINT-NIKLAAS
Vijfstraten 57
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 februari 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 1 december 2010 van het interministerieel comité voor de distributie, houdende het verlenen van de machtiging aan de n.v. SOBRADIS voor de uitbreiding van een handelscomplex, gelegen aan de Oosterzelesteenweg 11 te Wetteren.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 221.636 van 5 december 2012 worden de debatten heropend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 januari 2013.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Franky De Mil, die loco advocaat Willy Van der Gucht verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Brecht Heirman, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Bram De Smet, die loco advocaat Wim De Cuyper verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1 De tussenkomende partij wenst aan de Oosterzelesteenweg 11 te Wetteren een kledingzaak “Intro Fashionstore” op te starten.

De Oosterzelesteenweg is de gewestweg N42 die Wetteren en de N9 (steenweg Gent-Brussel) verbindt met de op- en afrit “Wetteren” aan de E40 en die verder naar Zottegem en Geraardsbergen leidt. De winkel is voorzien in een geheel van twee aaneengesloten gebouwen, waarvan één wordt ingenomen door een O’Cool-vestiging en het andere voorheen onderdak bood aan

achtereenvolgens een Covee-winkel en de groothandel van koffiebranderij De Groof.

In dit tweede gebouw moet naast “Intro Fashionstore” een “Shoe Discount”-vestiging komen, waarvoor het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren op 25 juni 2010 aan de tussenkomende partij een socio-economische machtiging heeft verleend voor een netto-verkoopsruimte van 780m².

Naast het complex bevindt zich, in de richting van Wetteren en aan het kruispunt van de N9 en de N42, het shoppingcomplex “Frunpark Wetteren”, met onder meer vestigingen van C&A, JBC, ZEB, Torfs-schoenen, Prémaman, McDonald’s en Vanden Borre.

3.2. Voor de uitbating van de Intro Fashionstore-kledingwinkel in de gebouwen is een handelsvestigingsvergunning nodig. Daartoe dient de tussenkomende partij op 17 augustus 2010 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren een socio-economisch aanvraagdossier in voor een verkoopsoppervlakte van 600m². In het aanvraagdossier wordt uitgelegd dat “Intro Fashionstore” een familiale onderneming is -eigendom van één zus en twee broers- die sinds 2008 bestaat en die reeds een kledingzaak heeft in Denderleeuw.

3.3. Het aanvraagdossier wordt door de gemeente overgemaakt aan het nationaal sociaal-economisch comité voor de distributie (hierna: NSECD), dat op 8 september 2010 een ongunstig advies formuleert. Uit dit advies blijkt dat “sommige leden” vooral problemen hebben met de mobiliteitsproblematiek op de N42, meer bepaald met het dwarsend verkeer van en naar de zaak, en het gebrek aan complementariteit van de geplande handelsactiviteit met het kerngebied en het stedelijk milieu.

3.4. Op 29 september 2010 richt S-Consult, dat namens de tussenkomende partij het aanvraagdossier opstelde en indiende, een aanvullend schrijven aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren, waarin nog wordt gespecificeerd dat de familie achter “Intro

Fashionstore” zich in de toekomst meer wil richten op winkelverkoop dan op marktenverkoop en waarin wordt voorgesteld om het assortiment beter af te stemmen op de complementariteit met de winkels in het centrum van Wetteren, door bijvoorbeeld minder dameskleding aan te bieden, meer te focussen op de verkoop van accessoires en merken te verkopen binnen segmenten met een grote afnameverplichting die in Wetteren-centrum niet voorradig zijn.

3.5. Op 22 oktober 2010 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren de gevraagde socio-economische machtiging. In die beslissing wordt onder meer overwogen dat ter plaatse goederen zullen worden verkocht “die perfect in de handelskern van Wetteren passen”, dat er op de site parkeer- en verkeersproblemen worden gevreesd en dat de vestiging “een bedreiging voor het bestaande stedelijke weefsel” vormt.

3.6. De tussenkomende partij tekent tegen de voormelde beslissing administratief beroep aan bij het interministerieel comité voor de distributie (hierna: ICD).

3.7. Met een besluit van 1 december 2010 willigt het ICD het beroep in en wordt de gevraagde machtiging verleend.

Dit is de bestreden beslissing

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van de partijen

4.1. Zowel de verwerende partij als de tussenkomende partij werpen op dat het beroep niet ontvankelijk is omdat het in het inleidend verzoekschrift geen rechtsmiddelen aanvoert. De uiteenzetting die de verzoekende partij geeft, zou niets meer zijn dan een opsomming van redenen waarom de vergunning had moeten worden geweigerd.

4.2. In de memorie van wederantwoord laat de verzoekende partij gelden dat uit het verzoekschrift duidelijk blijkt dat zij een schending van de motiveringsplicht opwerpt, opgelegd bij de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij het artikel 7 van het koninklijk besluit van 12 april 2005 tot vaststelling van de organisatie, werking, vergoeding en incompatibiliteitsregels van het Interministerieel Comité voor de Distributie. Er wordt kritiek uitgeoefend op de motivering van de bestreden beslissing vanuit het oogpunt dat de aanvraag aanvaardbaar wordt geacht in het licht van de in artikel 7, § 2 van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen opgesomde criteria.

Beoordeling

4.3. Artikel 2, § 1, 3° van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: het algemeen procedurereglement) procedurereglement vereist dat het verzoekschrift tot nietigverklaring “een uiteenzetting van de feiten en de middelen” bevat.

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel wordt aangeduid die volgens de verzoekende partij wordt geschonden, als de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden. Hoewel een rechtsmiddel bestaat uit de voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte rechtsregel, is niet vereist dat in het verzoekschrift de wetsbepalingen worden weergegeven die zouden zijn geschonden. Het is wel vereist dat desgevallend summier doch duidelijk de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing wordt aangegeven, opdat een middel ontvankelijk zou zijn.

Het in het verzoekschrift aangevoerde enig middel voldoet aan de voormelde voorwaarden en wordt op ontvankelijke wijze aangevoerd, zodat de excepties met betrekking tot de onontvankelijkheid van het verzoekschrift niet kunnen worden aangenomen.

De excepties zijn ongegrond.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

5.1. De verzoekende partij bekritiseert in haar enig middel de motieven van de bestreden beslissing, meer bepaald wat de beoordeling van de toegepaste criteria betreft.

5.1.1. Wat het “criterium 1: Ruimtelijke ligging van de handelsvestiging”, onderdeel “(d)e inpassing van de handelsvestiging in de plaatselijke ontwikkelingsprojecten of binnen het kader van het stedenpatroon”, betreft, voert zij aan dat de schets van het historisch overzicht van het handelscomplex in de bestreden beslissing bezwaarlijk een motivering voor de komst van de handelszaak “Intro Fashionstore” kan worden genoemd. De verwijzing naar de reeds verstrekte socio-economische vergunningen kan evenmin “de deur open(en)” voor de vergunning van de huidige handelszaak. De betrokken handelszaak biedt shoppingsgoederen aan die perfect zouden passen in het bestaande kernwinkelgebied en zelfs het bestaande aanbod verder zou aanvullen. Het feit dat de betrokken handelszaak mikt op klanten die snel hun aankopen willen doen met de wagen, het zogenaamde “runshoppen”, bevestigt een tendens die kwalijke gevolgen heeft voor de traditionele handelskernen.

Wat het onderdeel “bereikbaarheid van de nieuwe vestiging via het openbaar vervoer en via individuele transportmiddelen” van het eerste criterium betreft, motiveert de bestreden beslissing dat de parking van de handelszaak op een veilige manier te bereiken is en geen hinder vormt voor het Bourgondisch Kruis (kruising van de N9 en de N42). De verwerende partij schrijft in dit verband dat de gemeente een ontwerp heeft opgemaakt voor de aanleg van een rond punt op het betreffende kruispunt, terwijl de gemeente de wegen, die gewestwegen zijn, niet in beheer heeft en daarenboven geen vragende partij is voor een rond punt maar van mening is dat een ongelijkvloerse kruising meer soelaas biedt. Het is duidelijk dat zowel het ICD als de aanvrager een verkeerde inschatting maken van de problemen op het kruispunt wanneer ze stellen dat de parking van het handelscomplex, met een ontsluiting op 200 meter

van het kruispunt, op een veilige manier kan worden bereikt. Aangezien de omgeving eenzijdig op het autoverkeer is gericht, zal de handelszaak meestal met de auto worden bezocht. Dit heeft ook implicaties op de voorziene parkeerruimte. Er blijkt een nood aan 73 parkeerplaatsen. Gelet op de voormelde eenzijdige gerichtheid op het autoverkeer, op het feit dat het weekend het moment bij uitstek is om te shoppen, op het feit dat handelszaken zich op die momenten voorzien op een verhoogde tewerkstelling en te dezen allemaal gericht zijn op “runshoppen”, zullen zich parkeerproblemen voordoen op de site. Ervan uitgaan dat al het personeel -10 mensen, waarvan 4 voltijdse en 6 deeltijdse arbeidskrachten- in de omgeving van het handelscomplex kan worden gerekruteerd, lijkt voorts een heel optimistische opvatting.

5.1.2. Wat het “criterium 2: De bescherming van het stedelijk milieu”, onderdeel “het effect van de inplanting inzake duurzame mobiliteit, meer bepaald het gebruik van ruimte en verkeersveiligheid”, betreft, bekritiseert de verzoekende partij dat de aanvrager en het ICD de impact van de handelsvestiging op de mobiliteit gunstig beoordelen. Zij wijst erop dat tellingen werden uitgevoerd op de N42, in het kader van het mobiliteitsplan Wetteren, door het agentschap Wegen en Verkeer en dat de Oosterzelesteenweg eenzijdig op het autoverkeer is gericht, een stelling die tevens is opgenomen in het vooronderzoek voor de herziening van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, waarin ook de volgende stelling is opgenomen: “De enige ontsluiting naar het hoofdwegennet is verzadigd. Zowel (op) de N42 als op de aansluiting met (de) E40 zelf treedt congestie op en staan er in de spits structurele files”. Ook het aantal bijkomende ontsluitingen op de N42 wil men beperken, zoniet vermijden. In het plan-MER die werd opgemaakt in het kader van de afbakening van het kleinstedelijk gebied Wetteren werd over een verdere uitbreiding van het industrieterrein Vantegem, dat wordt ontsloten via de N42, het volgende gezegd: “De ontsluiting van dit gebied via de N42 zorgt voor een versterking van de huidige verkeersproblematiek en leidt tot een aanzienlijk negatief effect”. Hoewel het kwestieuze handelscomplex geen bijkomende ontsluiting met zich meebrengt, zal er toch een intenser gebruik zijn van de bestaande ontsluiting via de Oude Heerbaan en zullen er weer extra dwarsbewegingen over de N42 voor het verkeer

komende van Wetteren bijkomen. De handelssite is dus zeker niet altijd vlot bereikbaar en ook de veiligheid komt in het gedrang bij de dwarse bewegingen over de N42.

Wat het onderdeel “het effect van de inplanting van de handelsvestiging op de stadskern in het kader van planologische vereisten” van het tweede criterium betreft, voert de verzoekende partij aan dat het afleveren in 2009 van een stedenbouwkundige vergunning voor twee winkels nog niet gelijk is aan het afleveren van een socio-economische vergunning. Zij betoogt in de eerste plaats te willen inzetten op en te werken aan de versterking van de bestaande handelskern en het wegwerken van de bestaande leegstand die het centrum kenmerkt en meent daarvoor steun te vinden in haar meerjarenplan locale economie en in twee strategische commerciële studies. In het meerjarenplan is de eerste kwalitatieve doelstelling “(e)en sterk handelsapparaat met een attractieve handelskern gericht op recreatief shoppen en een actieve handelsperiferie i.f.v. functionele shopping”. De meeste acties in deze doelstelling concentreren zich op de leegstand die het grootst is in de handelskern. In het eerste strategisch commercieel plan van de verzoekende partij van 1998 staan tal van acties vermeld, waaronder een moratorium op baanwinkels, het terugdringen van de leegstand en de renovatie van winkelpanden en het verhogen van de aantrekkelijkheid van het kernwinkelgebied. Een tweede strategische commerciële studie werd opgemaakt in 2009 en verwijst eveneens naar een moratorium op baanwinkels. Verder voelt de verzoekende partij zich gesteund door de Vlaamse Winkelnota waarin staat: “Commerciële leegstand in die handelskernen werkt echter imagooverlagend en doet afbreuk aan de aantrekkelijkheid ervan”. Verder wil men in de nota kernversterkend beleid en initiatieven stimuleren.

5.1.3. Wat het “Criterium 3: De consumentenbescherming” betreft, stelt de verzoekende partij dat er weinig is in te brengen tegen de schriftelijke verbintenis van de aanvrager dat de wetgeving betreffende de consumentenbescherming zal worden nageleefd. Andere argumenten kunnen niet worden ingeroepen. Het ICD motiveert dat er nog enkele kledingzaken in de onmiddellijke omgeving zijn gevestigd die een gedeeltelijk gelijkaardig

assortiment verkopen. Deze overwegingen kunnen niet worden ingeroepen bij de beoordeling van een socio-economisch dossier.

5.1.4. Wat betreft het “Criterium 4: De naleving van sociale wetgeving en de arbeidswetgeving”, verklaart de aanvrager op eer dat de geldende sociale en arbeidswetgeving in de nieuwe vestiging zal worden gerespecteerd. Als beoordelaar van het dossier kan hier verder nauwelijks nog iets aan worden toegevoegd.

5.2. De verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat de verzoekende partij vooral feitelijke kritiek levert waar de Raad van State zich niet mee kan inlaten, dat het ICD kon rekening houden met de context en historiek van de site, dat de verzoekende partij de kwestie van het rond punt op het kruispunt van de gewestwegen N9 en N42 pas voor het eerst in de procedure voor de Raad van State opwerpt, dat ook de verwijzing naar allerlei nieuwe documenten de wettigheid van de beslissing van het ICD niet meer in het gedrang kan brengen en dat geen of geen geldige kritiek wordt geleverd op de behandeling van de beoordelingscriteria van de consumentenbescherming en de naleving van de arbeids- en sociale wetgeving.

5.3. Ook de tussenkommende partij wijst erop dat op meerdere plaatsen in het verzoekschrift blijkbaar van de Raad van State wordt verwacht dat deze het onderzoek van het dossier in de plaats van het ICD zou overdoen en motiveert voorts dat de motivering van de bestreden beslissing inzake de beoordelingscriteria correct en afdoende is.

5.4. In de memorie van wederantwoord gaat de verzoekende partij nog nader in op de beoordelingscriteria van de ruimtelijke ligging van de handelsvestiging en de bescherming van het stedelijke milieu.

5.4.1. Zij herhaalt vooreerst, wat het eerste onderdeel van het eerste criterium betreft, dat een loutere beschrijving van de plaatselijke situatie niet volstaat als beoordeling van de ruimtelijke ligging van de zaak. De handelszaak

biedt volgens de verzoekende partij voorts goederen aan die perfect in de handelskern van Wetteren passen. De inplanting ervan is niet verenigbaar met de visie van de gemeente om de centrale handelskern te versterken en de bestaande leegstand weg te werken. Het is niet omdat in het verleden vergunningen werden verleend aan handelszaken in de omgeving dat voortaan elke vergelijkbare handelszaak moet worden toegelaten. Integendeel, het feit dat zich in de nabije omgeving reeds meerdere kledingzaken bevinden, zou juist een reden moeten zijn om de vesting van een nieuwe kledingzaak niet toe te staan, teneinde een te hoge concentratie van gelijkaardige zaken te vermijden. De verwijzing naar deze toegestane vergunningen toont geenszins aan dat de handelszaak aanvaardbaar is vanuit het oogpunt van haar ruimtelijke ligging.

De verzoekende partij betoogt verder, wat het tweede onderdeel van het eerste criterium betreft, dat met de elementen vermeld in het advies van 8 september 2010 van het NSECD en het weigeringsbesluit van de verzoekende partij ter zake de mobiliteitsproblematiek en de problematiek van de ontoereikendheid van het aantal verkeersplaatsen, in de bestreden beslissing onvoldoende rekening wordt gehouden. De motieven zijn voorts feitelijk onjuist. Het klopt dat de parking wordt ontsloten via de Oude Heerbaan, doch dit is een kleine landweg, zodat de bezoekers van de handelsweg sowieso van de N42 zullen komen en deze ook weer zullen oprijden bij het verlaten van de zaak. Het feit dat het punt waar de Oude Heerbaan op de N42 uitkomt zich op meer dan 200 meter van het Bourgondisch Kruis bevindt, zal geenszins een gunstige invloed op de verkeersveiligheid en de bereikbaarheid van de site hebben. Het stuk van de N42 tussen het Bourgondisch Kruis en het rond punt is een zeer drukke verkeersas, die vaak volledig verzadigd is en die gebruikt wordt door de bezoekers van de reeds bestaande handelszaken en door het woon-werkverkeer van en naar de E40. Bovendien bevindt er zich ook nog een school, wat bijkomende drukte tot gevolg heeft. Het feit dat het verkeer bij het in- en uitrijden van de Oude Heerbaan de N42 zal moeten dwarsen, is nefast voor de verkeersveiligheid en de bereikbaarheid van de handelszaak. In de eindnota van het vooronderzoek van de herziening van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan wordt een verdere uitbreiding van het winkelcomplex Frunpark niet wenselijk geacht, precies omdat rekening moet worden gehouden met de

draagkracht van de aanwezige verkeersinfrastructuur. Het is voorts ten zeerste de vraag of de aanleg van een rond punt ter hoogte van het Bourgondisch Kruis voor de aanleg waarvan de verzoekende partij noch vragende partij is, noch bevoegdheid heeft de plaatselijke verkeerssituatie zal verbeteren. Het volstond voor het ICD ten slotte niet om louter te verwijzen naar de argumentatie van de vergunningaanvrager voor wat betreft het voldoende aantal beschikbare parkeerplaatsen. Dit geldt des te meer daar de visie van de verzoekende partij duidelijk afwijkt van deze van de vergunningaanvrager.

5.4.2. Wat het eerste onderdeel van het tweede criterium betreft, herhaalt de verzoekende partij dat het motief, gesteund op de ontsluiting van de parking via de Oude Heerbaan op meer dan 200 meter van het kruispunt, niet draagkrachtig is en steunt op onjuiste feitelijke gegevens. Deze ontsluiting verandert immers niets aan het feit dat het verkeer van en naar de handelszaak via de Oude Heerbaan op of af de reeds verzadigde N42 komt.

De verzoekende partij betoogt met betrekking tot het tweede onderdeel van het tweede criterium nog dat zij in haar weigeringsbesluit duidelijk heeft uiteengezet dat de inplanting van de handelszaak als een bedreiging voor de bestaande handelskern wordt beschouwd, terwijl haar strategisch-commerciële plannen juist de versterking van de handelskern vooropstellen. Zij verwijst daarvoor naar het advies van het NSECD dat de handelszaak niet als complementair met de handelskern beschouwt en oordeelt dat zij geen meerwaarde biedt met betrekking tot de bescherming van het stedelijk milieu. Dit weigeringsmotief wordt duidelijk niet weerlegd door de overweging in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij in 2009 een stedenbouwkundige vergunning heeft afgeleverd voor twee winkels en dat de aanvraag de opvulling betreft voor de rest van het gebouw. Het ICD heeft daarmee de aanvraag ook niet beoordeeld aan de hand van het sociaal-economisch criterium dat betrekking heeft op het effect van de inplanting van de handelsvestiging op de stadskern.

5.5. In haar laatste memorie laat de verzoekende partij, wat het eerste criterium betreft, nog bijkomend gelden dat het ICD helemaal geen beoordeling van de verkeersproblematiek heeft gemaakt, aangezien in de

motivering van de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van de verzadiging van de verkeersas waarlangs de site moet worden ontsloten.

Beoordeling

5.6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die te dezen van toepassing is, bepalen dat de motivering van een bestuursbeslissing de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn, wat betekent dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Een motivering is afdoende wanneer deze de bestuurde redelijkerwijze in staat stelt te begrijpen op grond van welke feitelijke en juridische gegevens de beslissing is genomen, de bestuurde aldus met kennis van zaken desgevallend tegen deze beslissing in rechte kan optreden en de Raad van State in staat stelt de hem opgedragen wettigheidscontrole uit te oefenen. De motiveringsplicht houdt in dat de motivering duidelijk is, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet en precies. Zij moet in rechte en in feite evenredig zijn aan het belang van de beslissing.

Wanneer een administratieve overheid zoals te dezen een beslissing neemt als beroepsorgaan, houdt de formele motiveringsverplichting in dat uit de beslissing van het beroepsorgaan blijkt dat de argumentatie van de betrokkene daadwerkelijk in de besluitvorming is betrokken. Het is evenwel niet vereist dat de administratieve overheid, in tegenstelling tot een jurisdictioneel orgaan, alle door de beroeper opgeworpen argumenten beantwoordt. Het is noodzakelijk, doch voldoende, dat de beslissing duidelijk en omstandig de redenen doet kennen die haar verantwoorden. De beslissing moet eveneens voldoende gemotiveerd zijn ten aanzien van de adviezen waarmee het ICD rekening moest houden.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Het komt de Raad van State niet toe zich wat de beoordeling van de feiten betreft in de plaats te stellen van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd na te gaan of de bevoegde overheid haar beslissing steunt op gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen.

5.7. Noch artikel 7, § 2 van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van de handelsvestigingen, noch artikel 7 van het koninklijk besluit van 22 februari 2005 tot vergelijking van de criteria waarmede rekening moet worden gehouden bij het onderzoek van ontwerpen van handelsvestiging en de samenstelling van het sociaal-economisch dossier, zijn van toepassing op de beslissing van het ICD met betrekking tot een aanvraag voor een vergunning voor een handelsvestiging. Deze artikelen hebben enkel betrekking op het advies van het NSECD. Deze criteria kunnen wel in het kader van de formele en materiële motiveringsverplichting in de beslissing van het ICD over het beroep worden betrokken.

5.8. Aangezien de handelsvestigingsvergunning een eigen finaliteit heeft die niet gericht is op het beoordelen van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, is het stedenbouwkundig onderzoek in het kader van een dergelijke vergunningsaanvraag beperkt tot de vraag of de voorschriften van reglementaire waarde die de bestemming van het gebied vaststellen zich al dan niet tegen de vestiging van een kleinhandelsbedrijf of een handelsgeheel verzetten. De bevoegde overheid kan bij de beoordeling van een aanvraag voor het verkrijgen van een socio-economische vergunning de bepalingen van een ruimtelijk structuurplan als zodanig niet als een beoordelingsgrond voor het al dan niet verlenen van de vergunning hanteren en kan een schending van een ruimtelijk structuurplan als zodanig niet tot de onwettigheid van een socio-economische vergunning leiden. Dit geldt evenzeer voor hetgeen in een vooronderzoek tot de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan werd gesteld.

5.9. De omstandigheid, wat het eerste criterium aangaande de ruimtelijke ligging van de handelsvestiging, onderdeel “de inpassing van de handelsvestiging in de plaatselijke ontwikkelingsprojecten of binnen het kader van het stedenpatroon”, betreft, dat het ICD een “historisch overzicht” van het handelscomplex laat meespelen, toont de onwettigheid van de bestreden beslissing niet aan. Het ICD geeft inderdaad een relaas van de vergunningenhistoriek en de bezetting en het gebruik van het gebouw en koppelt daaraan de vaststelling dat de aanvraag “de opvulling betreft van de rest van het gebouw”. Voorts wordt in de bestreden beslissing gesteld dat het gebouw zich bevindt langs de belangrijke verbindingsweg N42, buiten de bebouwde kom en bovendien in een door het gewestplan vastgelegd dienstverleningsgebied, dat onmiddellijk aanpalend zich het Frun-shoppingpark situeert met “verschillende gelijkaardige kledingwinkels”, dat de gevraagde verkoopsoppervlakte van 600 m² moeilijk te vinden is in het centrum waar de handelsruimten kleinschaliger zijn, dat de zaak mikt op klanten die zich ook verplaatsen naar het vermelde Frun-shoppingcenter, dat de visie van de gemeente moeilijk kan worden gevolgd in het licht van de eveneens door de gemeente verleende vergunning voor een schoenenzaak in hetzelfde gebouw en de goedkeuring van het Frun Park Wetteren met vier andere kledingzaken. De verzoekende partij toont niet aan dat deze motieven steunen op onbestaande of onjuiste feitelijke gegevens, niet met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld of kennelijk onredelijk zouden zijn. In zoverre de verzoekende partij haar visie in de plaatst stelt van de verwerende partij, levert zij een onontvankelijke opportunitetskritiek op de bestreden beslissing.

5.10. Wat het onderdeel “De bereikbaarheid van de nieuwe vestiging via het openbaar vervoer en via individuele transportmiddelen” van het eerste criterium betreft, heeft het ICD overwogen dat de ontsluiting van de handelszaak voorzien is via de autoluwe Oude Heerbaan, zodat er geen bijkomende ontsluiting op de N42 nodig is, dat de gemeente bij de berekening van het aantal parkeerplaatsen uitgaat van de bebouwde oppervlakte en niet van de netto-verkoopsruimte, dat er mogelijkheden bestaan voor het personeel uit de buurt om met de fiets te komen en de site ook met de bus gemakkelijk te bereiken is. De

verzoekende partij komt er niet toe de onwettigheid van deze motieven aan te tonen of aannemelijk te maken. In zoverre de verzoekende partij haar betoog stoelt op het vooronderzoek van de herziening van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, mist het middel, zoals gezien onder randnummer 5.8, juridische grondslag. Bovendien werd in de in eerste administratieve aanleg door de verzoekende partij genomen beslissing niet verwezen naar dit vooronderzoek, evenmin als in de administratieve beroepsprocedure voor het ICD, zodat zij er zich niet voor het eerst met goed gevolg voor de Raad van State vermag op te beroepen. Waar de verzoekende partij voorts een eigen beeld schetst van de verkeers- en parkeerproblematiek en daar een aantal conclusies aan vastknoopt, levert zij opnieuw een onontvankelijke opportunitetskritiek op de bestreden beslissing.

5.11. Wat het beoordelingsaspect van “de bescherming van het stedelijk milieu” als tweede criterium betreft, geeft de verzoekende partij een aantal louter feitelijke argumenten die handelen over de verkeersdoorstroming op de N42 en die de onwettigheid van de bestreden beslissing niet aantonen. Voorts wordt opnieuw verwezen naar het vooronderzoek van de herziening van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, dat, zoals hoger gezien, evenmin een geldige wettigheidskritiek uitmaakt. De verwijzing naar het plan-MER die werd opgemaakt in het kader van de afbakening van het kleinstedelijk gebied Wetteren, kan evenmin dienstig tegen de bestreden beslissing worden aangevoerd, nu deze argumentatie andermaal niet voor het ICD werd aangevoerd. De verwijzingen die de verzoekende partij maakt naar een aantal beleidsdoelstellingen, die te vinden zouden zijn “in haar meerjarenplan lokale economie en (in) twee strategisch commerciële studies” en in de “Vlaamse Winkelnota”, bieden geen steun voor een ontvankelijk middel, nu de verzoekende partij hiermee enkel duidelijk maakt een andere visie te hebben over de vergunbaarheid van de aangevraagde handelsvestiging en eens te meer een onontvankelijke opportunitetskritiek op de bestreden beslissing levert.

5.12. Wat tenslotte het derde criterium “de consumentenbescherming” en het vierde criterium “de naleving van sociale wetgeving en de arbeidswetgeving” betreft, wordt geen wettigheidskritiek aangevoerd. De verzoekende partij legt niet uit, wat het vierde criterium betreft, waarom de aanwezigheid van andere kledingzaken met een gelijkaardig assortiment in de onmiddellijke omgeving niet bij het oordeel over een handelsvestigingsaanvraag mag worden betrokken.

Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig januari 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Pierre Lefranc,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Pierre Lefranc